

شترق

آیین سنتی نوروزخانی در موزه میراث روستایی گیلان به شکل سمبولیک برگزار شد. عکس: الهه فلاح، باشگاه خبرنگاران جوان

کودکی

وقتی دختران سراغ آرایش صورت می‌روند- بخش دوم

نعیمه حسینی - فایق رسولی

بازار لوازم آرایشی و مصرف آن را می‌توان از دو نظر تحلیل کرد. یکی اینکه همچنان که اشاره شد، این صنعت به بی‌رحمانه‌ترین شکل ممکن برای بقای خود تلاش می‌کند؛ چنان‌که سالانه میلیون‌ها دلار را صرف تبلیغ و آگهی برای جذب مصرف‌کننده برای محصولات می‌کند و هدفش آن است که این توهم مودیانه را زنده نگه دارد که چون همه زنان می‌خواهند زیبا باشند، پس دلبستگی به لوازم آرایش و مد که امروزه با زیبایی یکسان شمرده می‌شود، یک میل درونی است. از این گذشته می‌توان گفت زیبایی و استفاده از لوازم آرایش را به یک نیاز اقتصادی تبدیل کرده و آن را حتی بیش از برآورد یک خواسته جلوه می‌دهد.

از طرفی و از آن مهم‌تر، چیزی که باعث گرم نگه‌داشتن این بازار بزرگ شده، «قیامت جنسی» است که در واقع پیامد جامعه طبقاتی است. البته رقابت جنسی نه بین زنان و مردان بلکه بیشتر در راستای احقاق حقوق برابر است بین زنان و زنان؛ چیزی که اصولا در جوامع بدوی وجود نداشته و رقابتی به این گونه برای تصاحب مرد دیده نمی‌شود که شاید همین امر نیز باعث شد زنان قادر به رهبری نظام اجتماعی اولیه باشند.

با به زیر سلطه درآمدن زنان و تبدیل‌شدن‌شان به کالای لوکس مردان و اینکه دیگر همه آنان نمی‌توانستند کار کنند تا به دیگران وابسته نباشند، کار برای آنان مانند مردان زیاد نبود و کارهایی را هم که به زنان می‌دادند، با مزد کمتری بود؛ به عبارتی از دخالت در سازوکار اجتماعی قطع یف شدند و بنا بر این گذاشته شد که نمیی از جمعیت مرد گذران نمی‌دیگر را تأمین کند و یک کسب‌وکار رقابتی بزرگ برای ازدواج پدید آمد. این رقابت بزرگ که به اشکال مختلفی رخ می‌دهد، آشکار با نهان، بخش بزرگی از وقت و فکر زنان را می‌گیرد و بزرگ‌ترین ابزار این رقابت بیشتر نمایانند جنسیت از راه آرایش است. در رقابت برای شوهریابی و امنیت اقتصادی، آرایش برای تأکید بر جاذبه‌های جنسی لازم است؛ بنابراین زنان از گوشه و کنار به سوی آرایشگاه‌های مخصوص و لوازم آرایشی پنهان‌کردن کودکی خود استفاده می‌کنند؟

قبل از هر چیز باید به داخل نهاد خانواده برگشت؛ نهادی که خود برپاخته نظامی است که در واقع از آن به‌عنوان بزرگ‌ترین مرکز تولید نسلی از انسان استفاده

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۲۴ اسفند ۱۴۰۰ • ۱۲ شعبان ۱۴۴۳ • ۱۵ مارس ۲۰۲۲
سال نوزدهم • شماره ۴۲۴۴ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۱۳ • اذان مغرب ۱۸:۳۰
اذان صبح فردا ۴:۵۱ • طلوع آفتاب ۶:۱۴

فardashargh@gmail.com

روزنامه‌فروا

نور نوشت

تشکل‌های غیردولتی سابقه‌ای طولانی در کشور ما دارند که با فرهنگ و مذهب ما پیوند خورده است. شاید در گذشته اسامی آنها فرق‌هایی داشته و به آن انجمن‌های خیریه می‌گفتند، اما هر نامی که داشته‌اند، انجم‌فعالیت‌های خیرخواهانه در کشور ما سابقه طولانی دارد که از آموزه‌های دینی و همچنین فرهنگ بزرگ کشورمان ایران سرچشمه می‌گرفتند. این یکی از رفتارهای نهاده‌نشده در ادبیات فرهنگی مردم است. تأکید همیشگی مذهب هم بر انجام امور خیریه، کمک‌کردن به همنوع و صدقه‌دادن هم جایگاه این رفتار را در زندگی عمومی مردم ایران مستحکم کرد. با گسترش شهرنشینی و لزوم سازماندهی امور، این اقدامات هم سازوکاری جدید به خود دیدند و از دهه ۷۰ به این سو شاهد بودیم که فعالیت‌های داوطلبانه خیرخواهانه در قالبی بوروکراتیک درآمدند. این مسئله موجب گسترش دفاتر و سازمان‌هایی شد که اقدامات داوطلبانه انجام می‌دادند و دامنه خدمات‌رسانی آنها گسترش پیدا کرد. انجمن حمایت از حقوق کودکان هم یکی از همین سازمان‌های دولتی است که با سبکی جدید در راه ارائه خدمات داوطلبانه به گروه مخاطب خودش که کودکان ضعیف و آسیب‌پذیر بودند، فعالیت می‌کرد.

در کنار آن هم سازمان‌های زیادی در زمینه‌های مختلفی فعالیت می‌کردند. اگرچه دامنه فعالیت همه آنها با هم متفاوت بود، ولی در چهار چیز مشترک بودند. همه این سازمان‌ها فعالیت‌های داوطلبانه داشتند. غیرانتفاعی، غیردولتی و غیرسیاسی هستند. از سوی دیگر شهرداری تهران هم در اساسنامه خودش به ارائه خدمات فرهنگی و اجتماعی در درون شهر مکلف شده، برای همین تلاش شده بود تا این وظایف را بر اساس پتانسیل‌های سازمان‌های مردم‌نهاد انجام دهد؛ یعنی شهرداری برخی از وظایف خود را به این سازمان‌ها محول کرده و آنها به‌جای شهرداری این خدمات را ارائه می‌دهند و در سوی مقابل هم شهرداری برخی خدمات را در اختیار آنها قرار می‌دهد، ازجمله دفتر و ساختمانی برای استقرار یکی از مواردی است که شهرداری در ازای خدماتی که خودش باید به شهروند ارائه دهد به این سازمان‌ها می‌دهد تا آنها به‌جای او به‌صورت تخصصی این خدمات را ارائه دهند. همچنین در قانون شهرداری‌ها به‌صراحت عنوان شده که شهرداری‌ها برای اینکه این خدمات را

برای خانه کودک و سایر خانه‌های در حال تخلیه

زهرا تتر ادیهرام

ارائه دهند، می‌توانند از خدمات داوطلبانه شهروندان هم استفاده کرده و بخشی از وظایف خود را به آنها واگذار کنند و در کنارش به آنها خدماتی ارائه دهند. در دوره پنجم شورای شهر گزارش‌هایی از قرارگرفتن املاک شهرداری در اختیار افراد حقیقی، گروه‌ها و سازمان‌های دولتی و غیردولتی منتشر شد. مدیریت شهری در آن زمان تصمیم گرفت واگذاری املاک را ساماندهی کند. این ساماندهی به این معنی بود که املاکی که در اختیار شخص قرار گرفته، به شهرداری بازگردانده شوند. اما املاک سازمان‌هایی که در حال خدمات‌رسانی به مردم هستند، با وضع شرایطی در اختیارشان باقی بماند. در تیرماه ۱۴۰۰ لایحه‌ای از شهرداری به شورای شهر رسید که درباره بسیاری از این املاک تصمیم‌گیری می‌کرد و در آن به دقت مشخص شده بود که املاک سازمان‌هایی که طبق قوانین شهرداری در حال خدمت‌رسانی به مردم هستند، می‌تواند در اختیار آنها باقی بماند. در نهایت هم تصمیم بر این شد تا با همه این سازمان‌ها قراردادهایی تنظیم شود. تلاش مدیریت شهری پنجم بر این بود که در ماجرای املاک شهرداری هم سازوکاری درست را تعریف کند و هم سازمان‌های مردم‌نهاد خدمات‌رسان را سازماندهی کند. اما با وجود اینکه مصوبه شورای شهر پشت این واگذاری‌ها بود، به مرحله اجرا نرسید و حالا می‌بینیم که خانه کودک، خانه خورشید یا موزه عروسک در حال تخلیه‌شدن هستند. درواقع با ایده تخلیه املاک شهرداری دارند سازمان‌هایی را که به مردم خدمات‌رسانی می‌کردند، از بین می‌برند. حالا این سؤال پیش می‌آید که شهرداری با حذف این سازمان‌ها چگونه می‌خواهد خدمات را جبران کند؟ مسئله‌ای که در این سازمان‌ها وجود داشت، این بود که آنها خدمات مربوط به شهروندان را با سازوکارهای ذاتی خودشان می‌دادند؛ سازوکارهایی که در قالب‌های اداری نمی‌تجد. طبیعی است که چنین جنس خدماتی را شهرداری با سازوکار اداری و بوروکراتیک خود نمی‌تواند پاسخ دهد. نه نیروی کافی دارد و نه می‌تواند آن‌چنان که این سازمان‌ها انجام می‌دادند، انجام وظیفه کند. برآی همین‌ا‌کملا قابل پیش‌بینی است که در این بخش از خدمات‌رسانی شهرداری خللی به وجود می‌آید. من امیدوارم اعضای شورای شهر در برابر این مسئله واکنش لازم را نشان دهند و اجازه ندهند سازمان‌های مردمی و استخوان‌داری همچون خانه کودک بی‌سرنه‌ا و آواره شوند. شهرداری می‌تواند درآمدهایش را از محل املاکی که در اختیار اشخاص و سازمان‌های دیگر قرار دارد، تأمین کند و از این بخش که از قضا درحال خدمات‌رسانی درست به مردم است، صرف‌نظر کند.

بیانیه

نویسندگان جهان در راه بیان حقیقت جنگ اوکراین

لظفا از تمامی وسایل ارتباطی استفاده کنید، تلفن، انواع پیام‌رسان‌ها و پست الکترونیک. با افرادی که می‌شناسید یا حتی با آنها که نمی‌شناسید تماس بگیرید و حقیقت را بگویید. ولادیمیر پوتین کور و کر شده است اما شاید مردم روسیه به کسانی که به زبان آنها صحبت می‌کنند، گوش دهند. این جنگ ناعادلانه باید متوقف شود.»

کسانی که بیانیه را تهیه کرده‌اند، عبارت‌اند از: ولادیمیر سوروکین، سوتلانا آلکسیویچ، لودمیلا اولیتسکایا، دمیتری گلوخوفسکی، ویکتور شندروویچ، ماریا استپانوا، سرگئی لیدف، لیزا الکساندروا- زورینا، ساشا فیلپینکو، الیسا گائی یوا، ویکتور مارتینوویچ، ماکسیم آسیوف، آleksandra کینسی، لِف روبینشتاین، آleksandr ایلیچوسکی، میخائیل شیشکین و گئورگی گوسپاین.

همچنین جمعی از نویسندگان جهان نیز از بیانیه حمایت کردند، همچون:

هرتا مولر (آلمان) برنده جایزه نوبل ادبیات، الفرید جلیتنگ (اتریش) برنده جایزه نوبل ادبیات، الکا توکارچوزوک (لهستان) برنده جایزه نوبل ادبیات، جی.ام.کوتزری (آفریقای جنوبی-استرالیا) برنده جایزه نوبل ادبی، امیرحسین چهلتن (ایران)، ماتیاس انارد (فرانسه)، نوراتلین فرح (سومالی-آفریقای جنوبی)، گئورگی گوسویدونوف (بلغارستان)، کریستوف هاین (آلمان)، ایلیا تریانف (آلمان) و خوان گابریل واسکز (کلمبیا).

زیر آسمان جهان

از مجموعه‌دار تا معلم

● برای خیلی از ما خاطره اعلام‌کردن میزان درآمد و ایمیلک نامزدهای ریاست‌جمهوری با فهرست‌هایی که در سال ۱۳۹۶ اعلام شد، همراه است. خاطره فهرست‌هایی که به نظر بسیاری از ما رنگ و بویی از واقعیت نداشت. تجربه‌ای که البته در دوره ۱۴۰۰ حتی تکرار هم نشد. حالا و در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه، در حالی که دور اول انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه کمتر از یک ماه دیگر برگزار می‌شود، سازمان شفافیت زندگی عمومی این کشور اظهارنامه اموال و دارایی‌های ۱۲ نامزد را منتشر کرده است. این اظهارنامه شامل فهرست اموال، ریز حساب‌های بانکی، حقوق ماهانه و وام‌های دریافتی می‌شود و درآمد متوسط ماهانه هر نامزد در پنج سال گذشته (از ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱) است. به گزارش یورونیوز درآمد نامزدهای ریاست‌جمهوری به‌طور گسترده‌ای با هم متفاوت است و از کمتر از دو هزار یورو تا نزدیک ۳۸ هزار یورو در ماه متغیر هستند. وقتی به عنوان یک فرد غیرفرانسوی این فهرست و درآمد را مرور می‌کنید چند نکته پیش از پیش به چشم می‌خورد:

۱- فهرست از سوی خود افراد اعلام نشده است بلکه یک نهاد و یک سازمان آن را تهیه و اعلام کرده است.

۲- چند نامزد (مانند زموو و مکرون) به عنوان نویسنده درآمد‌های قابل توجهی از نوشته‌ها و کتاب‌هایشان دریافت می‌کنند.

۳- درآمد این نامزدها اکثرا از طریق فعالیت‌سیاستی تأمین می‌شود (به عنوان نماینده، به عنوان شهردار یا به عنوان دبیرکل حزب، درآمد ماهانه یا سالانه‌ای دارند که از طریق آن گذران زندگی می‌کنند).

۴- و اینکه سه نفر زیر میانگین درآمد فرانسوسی‌ها حقوق در درآمد دارند.

طبق این فهرست اریک زموور، نزدیک به ۳۸ هزار یورو در ماه درآمد دارد و این درآمد از طریق روزنامه‌نگاری و نویسندگی است. این نامزد راست افراطی در مجموع ۱.۹۳ میلیون دلار از طریق انتشار کتاب‌هایش به دست آورده و همچنین مالک پنج آپارتمان نیز هست و در مجموع ثروتی معادل ۴.۲ میلیون یورو دارد. امانوئل مکرون، کمی بیش از ۲۲ هزار یورو در ماه دارد و غیر از ۱۶ هزارو ۳۰۰ یورو درآمد از ریاست‌جمهوری، از چاپ کتاب‌هایش نیز درآمدی دریافت می‌کند. مطابق اظهارنامه منتشرشده، آقای مکرون خانه‌ای از خودش ندارد.

به گزارش این فهرست، مارین لوین، نامزد حزب اتحاد ملی، میانگین ۹ هزارو ۸۷۹ یورو در ه‌راه از طریق نمایندگی و از طریق دبیرکلی حزب درآمد دارد! ژان لاسال، نماینده مجلس و نامزد حزب «مقاومت می‌کنیم» برای نمایندگی سالانه کمی بیش از ۹۳ هزار یورو درآمد اعلام کرده است. «نیکولا دوپون-اینان» دبیرکل حزب راست‌گرای «فرانسه‌به‌پایتخت» و نماینده ناحیه «اسون» در پارلمان، به‌طور متوسط شش‌هزارو ۳۲۸ یورو درآمد داشته؛ و این درآمد را از طریق عضویت در شورای شهر و فروش کتاب‌هایش کسب کرده است.

فابین روسل (نامزد حزب کمونیست) و یانیک ژادو (دبیرکل حزب سبزها) هر دو درآمد خود را از طریق نمایندگی دریافت می‌کنند که حدود پنج هزار یورو است. ژادو همچنین یک موتورسیکلت دارد و با آن در خیابان‌های شهر رفت‌وآمد می‌کند. شهردار شهر پارسیس (ان الایدکو) نیز محلل درآمد عمده دیگری به‌جز شغل شهرداری نداشته که آن هم حدود پنج هزار یورو می‌شود. اما یکی از تناقض‌ها «والری پکرس» نامزد حزب راست‌گرای جمهوری‌خواهان است که هرچند یکی از متمول‌ترین افراد حاضر در فهرست است، با این حال یکی از پایین‌ترین میزان درآمد‌های ماهانه را در میان نامزدهای ریاست‌جمهوری دارد؛ یعنی حدود چهار هزار یورو! که بخشی از آن از طریق فروش کتاب‌هایش بوده است. اما او تابلوهای ارزشمندنی از «خوان میرو» نقاش برجسته اسپانیایی در تملک دارد و ثروتش در مجموع ۹.۷ میلیون یورو تخمین زده می‌شود. فیلیپ پوتو، نامزد ترانسجکسیست حزب جدید «صد سرمایه‌داری» در میان نامزدهای کم‌درآمد قرار دارد.

او به‌طور متوسط در پنج سال اخیر سه‌هزارو ۷۳۰ یورو در ماه درآمد داشته که بخشی از این درآمد مربوط به ۷۰ هزار یورویی است که پس از اخراج از کارخانه فورد به عنوان کارگر در سپتامبر گذشته به دست آورد. اگر این خسارت را دریافت نمی‌کرد، حدود دو هزار یورو درآمد داشت. «تاتالی آرتو» نامزد حزب «مبارزه کارگری» و استادیار دانشگاه در میان نامزدها کمترین درآمد را به عنوان یک معلم به خود اختصاص داده است؛ حتی کمتر از دو هزار یورو!

بی‌بی سی: پانولوو کونیلو، با انتشار توییتی از احساسات روس‌هراسانه در پی حمله به اوکراین انتقاد کرده است. کونیلو با انتشار توییتی نوشت: بحران اوکراین بهانه مناسبی برای روس‌هراسی است. انتشار این توییت با واکنش‌های فراوانی روبه‌رو شد و بسیاری از کاربران در توییت‌نویسنده رمان کیمیاگر را به بی‌تفاوتی نسبت به قربانیان جنگ در اوکراین متهم کردند.

دبلی‌میل: دولت استرالیا ۳۳ الیکارش و تاجر ثروتمند روس و بستگان درجه اول آنها را تحریم کرده است. رومن آبراموویچ میلیاردر روس و مالک باشگاه چلسی یکی از افراد تحریم‌شده است. پیش‌تر بریتانیا و ایالات متحده اقدام مشابهی را علیه شماری از ثروتمندان روس نزدیک به ولادیمیر پوتین انجام داده بودند. علاوه بر آبراموویچ، الکسی میلر و دمیتری لیدف هم تحریم شده‌اند.

ورایتی: ویلیام هارت بازیگر آمریکایی که بیشتر برای بازی در فیلم «بوسه ز عنکبوتی» که برایش جایزه اسکار نقش اول مرد سال ۱۹۸۵ را به ارمانگن آورد، شناخته می‌شد در ۷۱سالگی درگذشت. «اندوه شدید» و «حرارت تن» دو مورد از کارهای شاخص دیگر هارت در دنیای سینما به شمار می‌آیند. ویلیام هارت یکشنبه شب ۱۳ مارس به مرگ طبیعی از دنیا رفت.

روتیزر: پاپ فرانسیس، رهبر کاتولیک‌های جهان، حمله روسیه به اوکراین را به شدت محکوم کرد. او در جریان مراسم نیایش هفتگی در میدان سنت‌پیترو در واتیکان گفت: فریاد مردم رنج‌کشیده شنیده شود و بمباران‌ها و حملات متوقف شوند. به نام خدا از شما می‌خواهم که دست از کشتار بردارید. او افزود بمباران بیمارستان‌های کودکان و اهداف غیرنظامی «وحشیانه» است.

بی‌بی‌سی: آندری نییتوف، رئیس پلیس کی‌یف از اکتشه‌شدن برنت زرد، عکاس و فیلم‌ساز آمریکایی در ارین خبر داد. نییتوف در فیس‌بوک نوشت: اشغالگران حتی خبرنگاران خارجی که در تلاش‌اند حقیقت را در مورد جنایات نیروهای روسیه در اوکراین نشان دهند، می‌کشند. او خبرنگار ۵۱ساله یک رسانه معتبر به نام نیویورک‌تایمز بود که در ارپین کشته شد.

صبا: در روزهای گذشته در فضای توییتز، تعدادی از کاربراها به گروه بازیگران سفیدپوست «اوپنهایمز» فیلم جدید کریستوفر نولان پرداختند و بحثی را ایجاد کردند. این کاربراها به نبودن یک بازیگر از نژادهای دیگر واکنش نشان دادند. کیلین مورفی، رابرت داونی جونیور، مت دیومن، امیلی بلانت، فلورنس پیو، رامی ملک، بنی سفدی، جاش هارتنت، دین دیهان، جک کولاید وکت وکت برانا بازیگران فیلم جدید نولان هستند.

